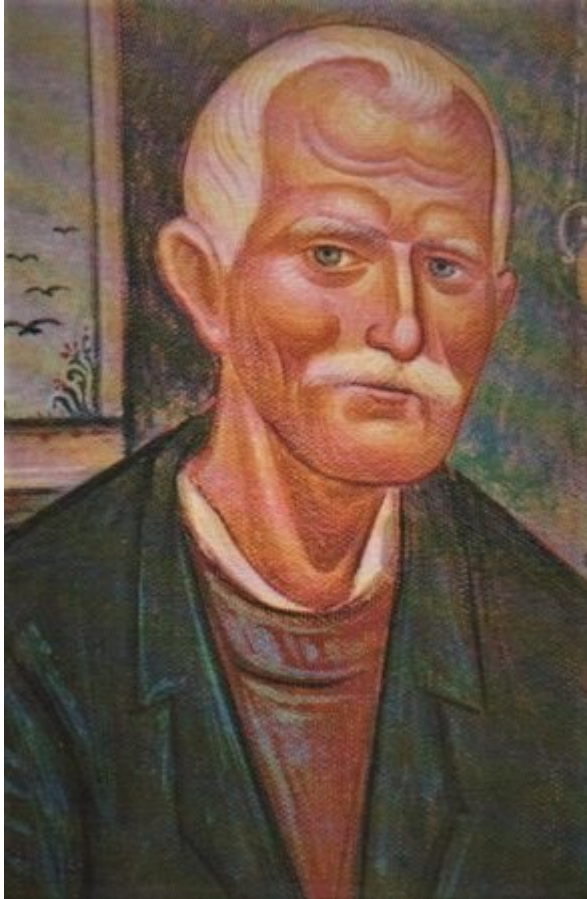
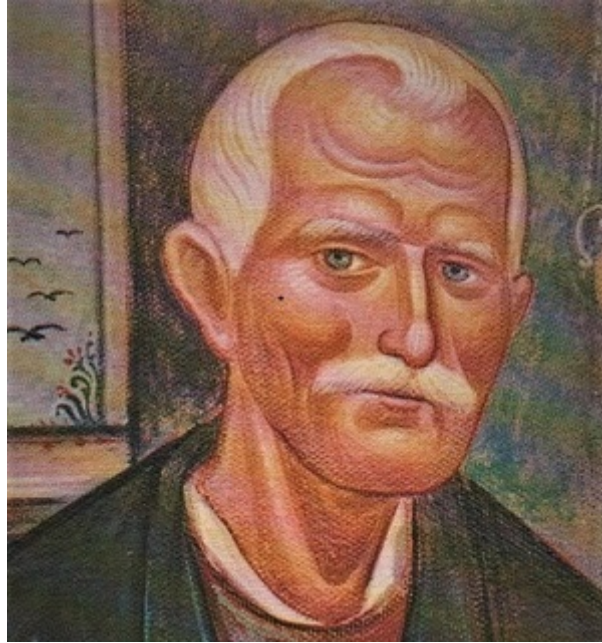

13 Απριλίου 2022

Γέρο-Παναής: Να γίνουμε μεγαλόψυχοι. Η χάρις του Αγίου Πνεύματος δίνει μεγαλοψυχία!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Γερο-Παναής εκ Λύσης Κύπρου (1905-1989).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Πνευματικός αγώνας

α. Αν είπες κάποιος άσκεπτα ένα λόγο, μην σε ταράξει. Παράβλεψε τον. Τι κι αν το είπες; Θα κολάζεσαι εσύ; Σε τέτοιες περιπτώσεις να μην λες τίποτε.

Αντί να πεις: «Τούτη η πεθερά μου είναι η κόλαση μου», καλύτερα να πεις: «Τούτη η πεθερά μου θα με σώσει. Να μην κακιώσω, να μην μου κακοφανεί και είναι η σωτηρία μου».

Η Γραφή λέει: «νικάτε δια του καλού το κακό». Να μην κακιώσουμε. Ο καλός δεν κακιώνει, όταν οι άλλοι είναι κακοί ή όταν συμβεί κάτι δυσάρεστο.

β. Πάντοτε να βλέπουμε τα καλά του πλασμάτου. Διότι αν δούμε τα μη καλά, θα βρούμε σίγουρα πολλά, αφού δεν υπάρχει κανείς άνθρωπος που δεν έχει τέτοια.

γ. Αν θέλεις μια κοινωνία αλάθητη, χωρίς ατέλειες, χωρίς διαφορές και αντιθέσεις, δεν θα την βρεις, όπου και να πας. Την μια ημέρα μπορεί να μη συναντήσεις κάτι κακό, την άλλη οπωσδήποτε θα συναντήσεις. Έτσι είναι η κοινωνία που ζούμε.

δ. Να γίνουμε μεγαλόψυχοι. Η χάρις του Αγίου Πνεύματος δίνει μεγαλοψυχία. «Οι καρποί του Αγίου Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθοσύνη, πίστης, πραότητας, εγκράτεια».

«Οι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα συν τοις παθήμασι και ταις επιθυμίαις...». Διότι άμα ξεσηκωθεί το πάθος είναι δύσκολο.

ε. Αναλογίζεσαι πώς ενεργεί ο μισόκαλος εχθρός του ανθρώπου; Πολεμά τα πλάσματα να μην μεταλαμβάνουν, να μην εξομολογούνται. Τότε, στον παράδεισο, μας πλάνησε να φάμε από τον απαγορευμένο καρπό. Τώρα, μας βάζει να μην πλησιάζουμε στα μυστήρια της Εκκλησίας.

στ. Αν συσταυρωθούμε και συγκακοπαθήσουμε με τον Χριστό στα παθήματα, θα αναστηθούμε μαζί Του. Πάντως, πρώτα η δουλειά κι ύστερα η πληρωμή. Προηγείται πάντοτε ο κόπος πριν δοθεί ο στέφανος.

ζ. Η υποταγή έχει μεγάλη αξία. Ακόμα πιο μεγάλη το να περιμένει κανείς να μην τον υπολήπτονται.

η. Ο σατανάς μας εμποδίζει να κάμουμε το καλό. Αν τα καταφέρουμε, μας κάνει ή

να το μετανιώσουμε ή να το υπερηφανευτούμε. Να κάμνουμε το καλό για δόξα και χάρη του Θεού και ωφέλεια ψυχών κι όχι για δόξα μας.

Θ. Μια κανδήλα όταν δίνει και στις άλλες φως, μήπως λιγοστεύει το δικό της; Ενώσω ανάβει, έχει φως. Πολλές φορές βγαίνει και καπνός – δηλ. υπερηφάνεια – και τότε πρέπει να προσθέσουμε λάδι. Το Άγιο Πνεύμα, είναι το λάδι.

Σ' επαινεί ύστερα ο διάβολος για να υπερηφανευθείς, έτσι ώστε να μην πάρεις μισθό. Εσύ να λες «ύπαγε πίσω μου σατανά». Όπως ο Δαβίδ, που κατά την ώρα της μετανοίας του έπασχε από τα πυρά των δαιμονικών επιθέσεων, και εβόα εξ' όλης της ψυχής του προς τον Θεό: «Εις το βοηθησαί μοι σπεύσον... αισχυνηθήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου... καταισχυνηθήτωσαν οι βουλόμενοι μοι κακά... Αποστραφήτωσαν παραυτικά αισχυνόμενοι οι λέγοντες μοι' εύγε εύγε».

Ι. Πρέπει να επιδιώκομε να ζούμε με μέτρο. Μέτρο στην ομιλία, στα λόγια, στις πράξεις, στις θεωρίες, σε όλα. Και η χαρά και η λύπη και η αγάπη θα πρέπει να είναι με το μέτρο τους.

Μόνο στον Θεό δεν υπάρχει μέτρο. Όσο μπορούμε πρέπει να τον αγαπούμε.

Από το βιβλίο του Πρεσβυτέρου Ανδρέα Αγαθοκλέους, «Εμπειρία αγιότητας», έκδοση Ορθόδοξου Πνευματικού Κέντρου Αγίου Γεωργίου Μακρή, Λάρνακα 1994, νέα έκδοση υπό Ιερού Ησυχαστηρίου Αγίας Τριάδος, Λυθροδόντας – Κύπρος.

<https://bit.ly/3uDnG2N>